

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 13.Gf.40.058/2025/6.

A felperes:

felperes1

(cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Varga Balázs Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Varga Balázs ügyvéd)

(cím1)

Az alperes:

alperes1

(cím4)

Az alperes képviselője:

Dr. Gondos Gabriella ügyvéd

(cím3)

A per tárgya: kölcsön megfizetése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 36.G.40.965/2024/15-I. (2025. január 17.)

A fellebbezést benyújtó fél: alperes (16. sorszám)

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és az alperes által a felperes részére fizetendő perköltség összegét 4.230.500 (négymillió-kétszázharmincezer-ötszáz) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 580.112 (ötszáznyolcvanezer-száztizenkettő) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes az alperessel szemben kölcsön megfizetésére irányuló keresetében az alperest 65.000.000 forint tőke, 2021. november 4. napjától 2022. szeptember 1. napjáig tartó időszak vonatkozásában 2.195.366 forint ügyleti kamat, valamint 65.000.000 forint után 2022. szeptember 2. napjától a kifizetés napjáig a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. § (1) bekezdése szerint a felek kölcsönszerződésében kikötött 10%-os késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

[2] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[3] Az elsőfokú bíróság a 2025. január 17. napján kelt 36.G.40.965/2024/15-I. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 65.000.000 forint tőkét, 2021. november 4. napjától 2022. szeptember 1. napjáig tartó időszak vonatkozásában összesen 2.195.366 forint ügyleti kamatot, valamint 65.000.000 forint után 2022. szeptember 2. napjától a kifizetés napjáig járó évi 10% mértékű késedelmi kamatot, továbbá 9.755.000 forint perköltséget.

Határozata indokolásának a perköltségre vonatkozó része szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes perköltségének megfizetésére. Rögzítette, hogy a felperes a csatolt ügyvédi megbízási szerződés 2.1. pontjában foglalt ügyvédi munkadíjra és sikerdíjra tartott igényt. A Kúria ügyszám1 számú határozata alapján nem látta akadályát annak, hogy részére az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 30. § (3) bekezdése szerinti korlátok között a bíróság sikerdíjat is megítéljen perköltség címén. A felperes a 13. sorszámu jegyzőkönyvbe foglalt bejelentése szerint a kereset előkészítésére 4 órát, a válaszirat megírására 3,2 órát, a tárgyalásra pedig 1,5 órát, összesen 8,7 órát fordított, ezért $8,7 \text{ óra} \times 500 \text{ euró} = 4350 \text{ euro} + \text{áfa} = 5525 \text{ euro}$ munkadíjra tartott igényt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján. A keresetlevél 2024. április 17-i benyújtásakor hatályos 393,4 HUF/EUR árfolyammal számolva 5525 euró 2.173.535 forintnak felel meg.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a megbízási szerződés 2.1. pontja szerint 6.500.000 forint sikerdíjat csökkenteni kell a munkaórák alapján megbízási díjként megfizetett összeggel, vagyis jelen esetben 2.173.535 forinttal. A perbeli esetben ez azt jelentette, hogy a felperesi jogi képviselő 4.326.465 forint sikerdíjat követelhetett ügyfelétől, azaz a felperestől. Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes perköltség címén az Ütv. 30. § (3) bekezdése alapján legfeljebb az alábbi mértékű sikerdíjat követelheti a bírósági eljárásban az alperestől: $2.173.535 + 4.326.465 = 6.500.000$ forintnak a $2/3$ -a = 4.333.333 forint. A ténylegesen felmerült 4.326.465 forint ezt a mértéket nem lépi túl.

Mindezek alapján a felperes jogi képvisletével felmerült díj címén $2.173.535 + 4.326.465$ forint = $6.500.000$ forint + áfa = $8.255.000$ forintot követelhetett az alperestől. Az alperest kötelezte perköltség címén további $1.500.000$ forint kereseti illetéknek a felperes javára történő megfizetésére, így mindösszesen az alperest $8.255.000$ forint + $1.500.000$ forint, összesen $9.755.000$ forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[4] Az alperes az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésével szemben előterjesztett fellebbezésében a felperes javára megítélt perköltség összegének $4.230.500$ forintra történő leszállítását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség összegéről jogszabálysértően döntött. A felperes részére megfizetni rendelt ügyvédi munkadíjról – bár nem hívta fel a vonatkozó rendelkezéseit – ténylegesen az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján döntött. Az IM rendelet 2. § (2) bekezdésében foglalt aránytalansági vizsgálatot nem végezte el. A felperes ügyvédi megbízási szerződésében meghatározott 500 euro/óradíj megközelítőleg 200.000 forintos órádjat jelent, ami nincs összhangban sem a piaci viszonyokkal, sem az Alaptörvény 28. cikke szerint a jogértelmezés során figyelmen kívül nem hagyható józan ész követelményével. A sikerdíjjal azonos mértékben megítélt perköltség azt jelenti, hogy a felperes $8,7$ óra ráfordítás ellentételezéseként megállapított $6.500.000$ forintot kap, ami 747.000 forintos órádjat jelent. A fél és az ügyvéd közötti díjkikötés szabad megállapodás tárgya, azonban a pervesztes ellenfélre ilyen kirívóan eltúlzott összeg áthárítása méltánytalan és ellentétes az említett jogelvekkel.

Az elsőfokú bíróság az Ütv. 30. § (3) bekezdésének téves értelmezésével hozta meg döntését. A jogszabályhely szerint a bíróság előtt nem érvényesíthető az ügyvédi tevékenység eredményességéhez kikötött ügyvédi munkadíj annyiban, amennyiben annak összege a teljes ügyvédi munkadíj kétharmadát meghaladja. A jogszabályhely helyes értelmezése szerint a bíróság előtt sikerdíjként csak a teljes díj, adott esetben a $2.173.535$ forint $2/3$ -a, azaz $1.449.023$ forint érvényesíthető. Mindezek alapján – még, ha nem állnak fenn a vizsgálni elmulasztott aránytalanság – akkor is legfeljebb $3.622.558$ forint ($2.173.535$ forint órádíj + $1.449.023$ forint sikerdíj) lett volna megítélhető a felperes javára. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság a sikerdíj összegét nem a teljes díjnak, hanem magának a sikerdíjnak a $2/3$ -ra mérsékelte.

A perköltség összegének $4.230.500$ forintra történő leszállítását oly módon kérte, hogy ebből a kereseti illeték nem vitatott összege $1.500.000$ forint, míg $2.730.500$ forintra kérte az ügyvédi munkadíj áfával növelt összegének megállapítását.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének helybenhagyását és az alperes 1250 euro + áfa összegű másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság az Ütv. 30. § (3) bekezdését megfelelően értelmezte, a sikerdíjas megállapodás önmagában nem tilos, csak a munkadíj $2/3$ feletti része tekintetében a bíróság előtt nem érvényesíthető. Az alperes fellebbezési érvelése téves, mert figyelmen kívül hagyja, hogy a felperes megbízási szerződésének 2.1. pontja szerint, amennyiben a felperes sikerdíj fizetésére válik kötelessé, azaz pernyertesség esetén a megbízási díj órádíj alapú elszámolásra kerül a sikerdíj összegével szemben, azaz a megbízási szerződés helyes értelmezése szerint a felperes pernyertessége esetére legfeljebb $6.500.000$ forint + áfa forint összeget köteles a jogi képviselője részére megfizetni. Utalt arra, hogy az Ütv. 27. § (1)

bekezdés a) pontja szerint az ügyvédi munkadíj és a megbízás a felek szabad megállapodásának a tárgya, a munkadíj mértéke az ügyvéd és az ügyfél egymás közötti megállapodásán alapul, a piaci viszonyok, az ügyfél részéről a teljesítőképesség, illetve az ügyvéd oldaláról az ellátandó jogi tevékenység tartalma is befolyásolja azt.

[6] Az elsőfokú ítéletnek fellebbezés hiányában a Pp. 358. § (5) bekezdése szerint jogerőre emelkedett az alperest a felperes javára 65.000.000 forint és kamatai megfizetésére kötelező rendelkezése, ezért azt az ítéltábla nem érintette; az elsőfokú ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezését a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között, tárgyaláson kívül bírálta el.

[7] A fellebbezés alapos.

[8] Az Ütv. 30. § (1) bekezdése szerint – a per tárgyát nem érintő kivétellel – a megbízási díj szabad megállapodás tárgya és a felek költségátalány alkalmazását is kiköthetik.

A (3) bekezdés szerint a bíróság előtt nem érvényesíthető az ügyvédi tevékenység eredményességéhez kötött ügyvédi munkadíj annyiban, amennyiben annak összege a teljes ügyvédi munkadíj kétharmadát meghaladja. E bekezdés alkalmazásában a teljes ügyvédi munkadíjba nem számít bele a) a Megbízó által az ügyvédi munkadíj részeként megfizetendő, az ügy ellátásával felmerülő költség, valamint b) az ügyvédi megbízási díjnak az a része, amelyről az ügyvéd ellenérték nélkül lemondott.

[9] Az Ütv. 30. § (3) bekezdése lehetővé teszi, hogy az ügyvéd a sikerdíját érvényesítse, de csak annyiban, amennyiben annak az összege a teljes ügyvédi munkadíj kétharmadát nem haladja meg. Az ítéltábla egyetértett az alperes fellebbezésében hivatkozott jogszabály értelmezéssel, amely szerint a teljes ügyvédi munkadíj a megbízási szerződésben a ráfordított munkaidőhöz viszonyítva egy összegben kikötött díj, vagy az abban kikötött óradíj szorzata a kifejtett munkaórák számával, áfával növelt mértékben. Az így megállapított ügyvédi munkadíjnak a 2/3-át érvényesíthette volna sikerdíjként a felperes.

[10] Az IM rendelet 2. § (2) bekezdése 2018. január 1. napjától hatályos szövege úgy rendelkezik, hogy az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

[11] A rendelkezés arra jogosítja fel a bíróságot, hogy indokolt esetben és csak akkor mérsékelje a megbízási szerződésben kikötött munkadíjat, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A megbízási szerződés a szerződő felekre hárít közvetlen kötelmi jogosultságot és kötelezettséget, míg annak az ellenérdekű félre történő

áthárítása az IM rendelet 2. § (2) bekezdésében meghatározott szempontok szerint a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, ezért a bíróság attól függetlenül mérsékelheti a kikötött óradíjat, hogy a fél és az ügyvéd jogviszonyában a megbízási díj szabad megállapodás tárgya. Mindez azt is jelenti, hogy a szabadon megállapítható ügyvédi munkadíj csak akkor hárítható át a másik félre, ha az a piaci viszonyokhoz képest nem kirívóan eltúlzott és arányban áll a ténylegesen elvégzett, valamint a per tárgyához és állásához szükséges ügyvédi tevékenységgel. A ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység minősége és mennyisége az ügy jellegétől is függ, és ha a felek az ügy tárgyához, annak egyszerűbb vagy bonyolultabb megítéléséhez képest aránytalanul magas ügyvédi munkadíjat kötnek ki, az közvetlen kapcsolatban áll a szükséges mértékű ügyvédi tevékenységgel.

[12] Az alperes nem jelölte meg, hogy az általa helyesnek tartott ügyvédi munkadíjból mennyi a sikerdíj és mennyi az óradíj alapján megállapítható ügyvédi munkadíj összege, azonban figyelemmel arra, hogy a fellebbezési érvelése szerint a sikerdíj összege csak annyiban érvényesíthető a bíróság előtti eljárásban amennyiben a megbízási szerződésben kikötött, de a bíróság által mérsékelt ügyvédi munkadíj 2/3-t nem haladja meg, az ítéltábla megállapította, hogy az általa helyesnek tartott 2.730.500 forintból a sikerdíjat így 1.092.200 forintban, míg az óradíj alapján megállapított munkadíjat áfával növelten 1.638.300 forintban, áfa nélkül 1.290.000 forintban kérte megállapítani. Az 1.638.300 forint áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíj a kifejtett tevékenységgel az alperes által sem vitatottan arányban álló 8,7 óra alapulvételével 148.276 forint + plusz áfa/óradíjnak felel meg.

[13] A felperes által az alperessel szemben érvényesíteni kívánt, a piaci viszonyokhoz képest kirívó összegű óradíjat az ítéltábla a fellebbezésben kért mértékűre csökkentette az IM rendelet 2. § (2) bekezdésében foglaltak alapján, figyelemmel arra is, hogy azt a per tárgya, az ügy nehézsége sem tette indokolttá.

[14] Mindezekre figyelemmel az alperes a felperesnek a kereseti illetéknek megfelelő 1.500.000 forinton túl 1.638.000 forint óradíj alapján megállapított és 1.092.200 forint sikerdíjból álló, mindösszesen 2.730.500 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére köteles.

[15] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdésében foglaltak alapján megváltoztatta, és az alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 4.230.500 forintra leszállította.

[16] Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a másodfokú eljárásban felszámított perköltsége megfizetésére az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte, amely az alperes által megfizetett 442.000 forint fellebbezési illetékből és az IM rendelet 3. § (1), (2) és (5) bekezdései alapján megállapított 138.112 forint ügyvédi munkadíjból áll.

Budapest, 2025. május 7.

Dr. Pusztai Anita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Ócsai Beatrix Márta s.k.
előadó bíró

Dr. Bleier Judit s.k.
bíró